

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 281/2018-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júna 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 247/2013, EX 978/2000 (pôvodne sp. zn. Er 2793/2000, EX 978/2000) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. januára 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej

záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 247/2013, EX 978/2000 [pôvodne sp. zn. Er 2793/2000, EX 978/2000 (ďalej len „napadnuté konanie“)].

2. Zo sťažnosti vyplýva, že v napadnutom konaní okresný súd 12. novembra 2000 udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie a sťažovateľ je v ňom v postavení oprávneného. Sťažovateľ uvádza, že *„exekučné konanie nie je stále právoplatne skončené“* a vo svojej sťažnosti namieta *„extrémnu dĺžku exekučného konania“*.

3. Zo sťažnosti ďalej vyplýva, že na majetok povinného bol uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 25 OdK 36/2017 zo 4. augusta 2017 vyhlásený konkurz.

4. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd porušil jeho označené práva najmä *„svojvoľným konaním... a zanedbaním dohľadu nad činnosťou exekútora“*, ďalej tým, že *„exekučné konanie vedené na Okresnom súde Galanta pod č.k. č.k. 8 Er/247/2013, EX 978/2000 (pôvodne pod č.k. Er 2793/2000, EX 978/2000) trvá neprimerane dlho od 13.11.2000 (vydané poverenie), teda viac ako 17 rokov, 2 mesiace (ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti)“*. Sťažovateľ sa domnieva, že *„súdny exekútor si nesplnil riadne a včas informačnú povinnosť voči sťažovateľovi o vyhlásení konkurzu na majetok povinného... teda dľa právneho názoru sťažovateľa sa exekútor o vec riadne nestaral.“*

5. Sťažovateľ uvádza, že je *„z konania a postupu porušovateľa (ako aj ním povereného súdneho exekútora), z extrémnej dĺžky exekučného konania frustrovaný, pociťuje utrpenie a beznádej, bezmocnosť, psychicky stráda, keďže extrémnu dĺžku exekučného konania nie je možným pričítať na vrub sťažovateľa.“* Podľa tvrdenia sťažovateľa *„stav právnej neistoty sťažovateľa o výsledok konania spôsobil u sťažovateľa nemajetkovú ujmu.“*

6. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod č. k. 8 Er/247/2013 , EX 978/2000 (pôvodne pod č.k. Er 2793/2000, EX 978/2000) porušené boli.

2. Okresnému súdu Galanta sa prikazuje v konaní vedenom pod č.k. 8 Er/247/2013, EX 978/2000 (pôvodne pod č.k. Er 2793/2000, EX 978/2000) konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadošťučinenie v sume 17 200,- Eur, ktoré je Okresný súd Galanta povinný vyplatiť mu do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 303,08 Eur, ktoré je Okresný súd Galanta povinný zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne - advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

10. Ústavný súd pri posúdení sťažnosti sťažovateľa vychádzal aj z právnej úpravy relevantnej v prípade sťažovateľa, ktorou je zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o konkurze“).

11. Podľa § 48 prvej vety zákona o konkurze nemožno počas konkurzu začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie na majetok podliehajúci konkurzu; už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa vyhlásením konkurzu zastavujú.

12. Podľa § 167f ods. 1 zákona o konkurze na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie.

13. Podľa § 167f ods. 2 zákona o konkurze ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

III.

14. Ústavný súd konštatuje, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru niet zásadnejších rozdielov, a preto aj vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti rešpektuje a vychádza z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno ich namietané porušenie posudzovať v rámci predbežného prerokovania sťažnosti spoločne.

15. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru) odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (II. ÚS 26/95).

16. Ústavný súd pri posudzovaní sťažnosti zistil, že okresný súd rozhodol o zastavení napadnutého konania uznesením č. k. 8 Er 247/2013-44 z 11. decembra 2017 (ďalej len „uznesenie o zastavení“). Aj napriek tomu, že uznesenie o zastavení zatiaľ nie je právoplatné, keďže sťažovateľ sa proti nemu odvolal, zo zákonnej úpravy vyplýva, že v exekúcii nie je možné pokračovať vzhľadom na konkurz vyhlásený na majetok povinného (§ 167f ods. 1 zákona o konkurze).

17. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je sťažnosť považovaná za zjavne neopodstatnenú vtedy, ak preskúmanie namietaného postupu, resp. rozhodnutia všeobecného súdu v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, II. ÚS 104/04).

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť posúdil ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní odmietol.

19. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, pretože rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v danom prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2018